

IN I. EPIST. PETRI.

CAP. I.

Vers. 1. 2.

Petrus παρεπιδήμοις, inquilinis, peregrinis ex dispersione Ponti, juxta præcognitionem Dei Patris, in sanctificatione Spiritus (existentibus) ad obedientiam & asperisionem sanguinis Jesu Christi, i. e. ita à Spiritu S. illuminatis, & ad novam vitam per fidem regeneratis, ut tanquam incolæ & cives obedientes regni Christi, ejus sanguine se asperfos atque à peccatis mundanos esse unicè gloriantur, atque in hoc unicum solatium ponant.

10. Contra Socinianos & Grotium Commentar. in N. T. ad Luc. 10, 25.

12. ὅτι ἔχ' ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ) non sibi, sed nobis inservierint illa.

12. Παρακύπτειν) proclinato capite in obliquum adspicere. Κύπτω, demitto oculos. It. caput erigere, propriè, inclinare caput, it. prospicere.

20. 21. Causa dilatæ Incarnationis Filii Dei ad ultima tempora mundi.

24. Διότι) quippe, nam.

CAP. II.

Vers. 6.

Περίεχειν) continere, undique com(am)plecti ac tenere, concludere h. l.

6. Ideò etiam (continetur) concludit (Deus) in Scriptura,

7. Κεφαλὴ γωνίας) i. e. maximus angulus, ad quem facilè impingi potest. הפנה שר

8. Et (scil. factus est lapis, quem respuerunt ædificantes,) lapis offensionis & petra scandali, ad quam impingunt verbo non credentes, ad quod etiam positi sunt, scil. justo Dei judicio destinati ad hanc pœnam, ut videntes non videant, quia non credunt verbo.

13. Ὡς) tanquam, non est similitudinis particula, sed declarationis & demonstrationis, utpote &c.

19. τῆτο